

Usko, elämän turva

Eikö olekin vain vähän aikaa siitä, kun kevätuuli kuivatti maata kylvökuntoon ja omenapuut puhkesivat kukkaan? Siltä ainakin itsestä tuntuu, kun muistelen mennyttä kevättä ja kesää. Olemme nyt kuitenkin laskeutuneet syksyyn ja valmiita kiittämään sadosta.

Maalla kevät, kesä ja syksy ovat kiireistä aikaa. Työt pitää tehdä ajallaan. Kelloon ei juuri vilkuilla. Maatilan arki ei pysähdy talveen, vaan silloin rakennetaan, korjataan ja suunnitellaan tulevaa. Tehdään työtä seuraava satokautta ajatellen. Karjan- ja metsänhoitotyöt täyttävät arkea.

Tänä kesänä viljelijöitä kuritti paikoin kova kuivuus ja loppukesän sateet vaikeuttivat sadonkorjuuta. Vähäisenä ei voi myöskään pitää niitä ulkoisia paineita, joita maataloudessa joudutaan kokemaan. Kaiken tämän keskellä on oltava luja usko omaan tekemiseen. On nähtävä tulevaisuus valoisa ja jaksettava yrittää. Luonto on lähellä viljelijän sydäntä. Saamme ruokapöytiin puhtaita elintarvikkeita omasta maastamme. Meillä kaikilla on syytä tukea ja arvostaa tätä työtä.

Ensi sunnuntain sanassa kerrotaan uskosta ja epäuskosta. Jeesuksen sanat kuultuaan jotkut väkijoukosta sanoivat: ”Tämän täytyy olla se profeetta.” Toiset sanoivat: ”Hän on Messias.” Mutta toiset epäilivät: ”Ei kai Messias Galileasta tule!” Joh. 7:40–41

Mietin usein vihapuhetta, lisääntyntä väkivaltaa, ilkivaltaa ja itsekkyyttä. Olemmeko jossain vaiheessa antaneet vallan epäuskolle ja näköalattomuudelle? Emmekö ole pystyneet vahvistamaan uskoa hyvään elämään? Näihin kysymyksiin toivoisi vastauksia ja näitä tunteja on hyvä käydä mielessään läpi ja samalla arvioida oman uskon tilaa.

Niin kuin viljelijä tarvitsee uskoa työhönsä, niin me tarvitsemme sydämen uskoa Jumalaan ja Jeesukseen, jotta voisimme elää toisia kunnioittaen, rakastaen. Usko antaa toivoa ja turvaa siihen hetkeen, kun omat voimamme eivät tunnu riittävän. Luottamus Jumalan huolenpitoon ja rakkauteen vahvistukoon virren 462 sanoin.

*Hän säät ja ilmat säätää
ja aallot tainnuttaa
ja hyisen hallan häätää
ja viljan vartuttaa.
Hän onneen meidät ohjaa,
myös aikaan vaikeaan.
Sen rakkauden pohjaa
ken pystyy koskaan tutkimaan?*

Valoa ja siunausta syksyysi

Irja Erkkilä
Kirkkovaltuuston pj.